

i særviſſe Sager, ſom ſige maadelig for os og for Færingerne ſelv. Det er en ulykkelig Afvigelse fra Ordnen, men ſom er berettiget, fordi den ligger paa Tryk for os.

Altsaa ſiger jeg: Dette Lovforſlag gaaer ud paa at forkaſte, hvad der efter min Overtydning endnu i dette Øieblik er det væſentligſte af Valgloven, og ſom, dengang Valgloven blev vedtagen, af den daværende lovgivende eller conſtitutionsgivende Forſamling blev betragtet ſom det væſentligſte; ſom det Bedſte. Det gjør mig ondt, at jeg ikke har været her, da Ordføreren først begrundede ſit Forſlag, men af hvad der ſiden er blevet mig ſagt, har jeg forſtaaet, at man har ſtøttet ſig til den ſamme Grund, ſom er omtalt i Udvalgets Indledning, at det nemlig jo dog er paaſagt Candidaterne at indſtille ſig paa det ene eller det andet Sted. Jeg nægter ikke, at denne Maade at ſende Candidaten paa Keiſer forekommer mig endnu værre end at ſaae en Hundrede og Gentes Deel Færing herind; det forekommer mig beſynderligt at ſende ham hen til Beſuelse, thi Andet ſeer jeg ikke, der kan komme ud deraf; der kan intet virkelig Udbytte komme ud deraf, der kommer ingen folkelig Samſtemning mellem ham og hans Nødcandidater; han ſkal ſpadsere enten ved Traneberg eller ved Kallundborg og viſe ſig for Vælgerne og tale med enkelte af dem. Er det ikke den værſte Kariſatur af Kaaringen, man kan opſtille? For mig er det værre end ſlet ingen Kaaring. Men, vil man ſige, er dog ikke den ſkriftlige Stemmegivning det endelige, og derfor det væſentlige Valg; derpaa vil jeg foreløbigt ikke indlade mig, men jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at ved de Valg, hvor vi have anſeet den ſkriftlige Stemmegivning ſom det eneſte Brugbare, nemlig ved Landsthingsvalgene, der have vi dog troet at maatte ſamle Vælgerne paa eet Valgſted, og det nægtet de Ulemper, der ere forbundne med at ſamle dem fra en ſaa vid Omkreds. Her borttage vi nu fra Folkethinget, hvor denne folkelige Paavirkning maatte ſynes endnu mindre overflødig, — thi der er Valgretten mindre begrændſet — dette mulige Foreningsſted og dele Valget nødvendigviis i 2 Dele. Er det berettiget? kan det gaae an ligeoverfor Valgloven? kan det gaae an ligeoverfor den

Sædvane, vi i det Hele have fulgt? Maafkee vil man indvende imod Kaaringen, at den allerede har givet Anledning til mange Forstyrrelſer; men ere diſe Forstyrrelſer af en ſaadan Art og af en ſaadan Beſkaffenhed, at man derfor ſkal næſten uprøvet eller halvprøvet opgive en god Foranſtaltning, en Foranſtaltning, ſom hos Mange har vundet Biſald og Anerkjendelse? Spørgsmaalet bliver da, hvorledes man kan indbegaae den Indvending, ſom med Rette blev gjort mod mit Forſlag ved Lovens første Behandling, nemlig den, at, naar man ſluttede Protokollerne i Kallundborg og bagefter aabnede dem alene paa Samsø, vilde man, nægtet Stemmerne ikke være optalte i Kallundborg, have en temmelig nøie Idee om, hvorledes Stemmerne havde fordeelt ſig, hvilket kunde have en afgjort Indflydelse paa Valget paa Samsø; men derpaa kan man jo raade Bod, idet man atter i Kallundborg aabner Valgprotokollerne, og da vil jo kun nogen Banſſelighed kunne fremſtaa, hvis der ikke er en eneſte Vælger tilbage i det ſjællandske Diſtrict, ſom ikke havde ladet ſig indtegne første Gang. Men er der Noget, ſom kan vente, at det vil ſkee? er der Noget, ſom kan vente, at Valghandlingerne ville blive ſaaledes beſøgte, at der ikke altid vil blive Endeel tilbage, ſom under ſaadanne Omſtændigheder kunne møde og vælge? Man har ogſaa indvendt mod mit Forſlag, at jeg havde forandret den oprindelige Beſtemmelse, at det ſkulde være Candidaten, eller hans Stiller paa hans Vegne, naar han ikke ſelv var tilſtede, ſom kunde forlange den ſkriftlige Afſtemning; det indrømmer jeg er aabenbart en Mangel, og derfor har jeg ſøgt at rette den. Det ærede Thing vil ſee, at jeg i en Række af Endringsforſlag har forſøgt, ſelv at rette paa mit Forſlag, ſiden Udvalget ikke har troet, at det var dets Pligt at gjøre det. Forøvrigt ſkylder jeg Udvalget at ſige, at jeg ikke har været uvidende om, hvilken Vei det agtede at gaae; det har meddeelt mig dets Beſlutning og dets Forſlag; da det var færdigt, viſte jeg, hvorledes det ſaae ud, og da ſagde jeg dem omtrent det Samme, ſom jeg ſiger dem nu. Naar jeg ſiger Udvalget, ſaa er det maafkee urigtigt, thi det er Udvalgets Ordfører, ſom jeg ſkylder